

for betaling af senere opstået varekøb. Endvidere kunne der indføres regler, der siger, at det ældste mellemværende anses for dækket for senere varekøb. Under normale forretningsmæssige omstændigheder vil en uafhængig sælger også forlange gamle regninger betalt først. Ellers vil leverancerne normalt ophøre.

Svar:

Som det fremgår af mine svar på spørgsmål 26, 30 og 31, vil man i de skitserede situationer kunne komme ud for, at det skattemæssige fradrag for tab på koncernfordringer kun kan opgøres efter en konkret ligningsmæssig vurdering.

Såfremt dette helt skal undgås, vil det være nødvendigt at fastsætte særlige overgangsregler for, hvilke fordringer der anses for dækket først, samt regler for, i hvilken rækkefølge de enkelte dele af et samlet mellemværende anses for dækket.

Dette vil imidlertid bevirke, at reglerne kompliceres yderligere, hvis der skal tages højde for alle tænkelige særtilfælde. Samtidig vil sådanne overgangsregler i praksis kun omfatte et begrænset antal situationer.

Det er efter min opfattelse derfor ikke hensigtsmæssigt at fastsætte særlige overgangsregler på området.

Spørgsmål 37:

Ad svaret på spørgsmål 29, jf. bilag 43

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at der gælder forskellige overgangsregler for tab og gevinster på konvertible obligationer i udenlandsk valuta, der hidtil ikke har opfyldt mindsterentereglen, idet bemærkes, at der i praksis ikke på det danske marked har været konvertible obligationer i udenlandsk mønt, der opfyldte mindsterente kravet?

Spørgsmål 38:

Betyder svaret, at følgende eksempel fra Revision & Regnskabsvæsen 1991 nr. 10, side 39, i artiklen: »Problemer i de nye kursgevinstregler« af Christen Amby, er korrekt?

Dette giver godt nok en lidt grotesk situation i visse tilfælde. F.eks. i dette:

Skatteyder anskaffede den 10. juni 1990 en post japanske konvertible obligationer udstedt i dollar med 2,5 pct. rente for en købspris på

150.000 kr. Værdien den 29. maj 1991 var 250.000 kr. I 1993 falder kurserne, og de er f.eks. sådan, at den pågældende post obligationer har en værdi på 160.000 kr. den 5. juni 1993, på 140.000 kr. den 12. juni 1993 og på 160.000 kr. den 20. juni 1993.

Sælger skatteyder de konvertible obligationer den 5. juni 1993, bliver der en avance på 10.000 kr., der er skattepligtig efter aktieavancebeskatningslovens § 2, da de er ejet i under 3 år.

Sælger skatteyder de konvertible obligationer den 20. juni 1993, bliver der ligeledes en avance på 10.000 kr., der nu beskattes efter kursgevinstlovens § 6, stk. 2.

Men sælger skatteyder de konvertible obligationer den 12. juni, bliver der et regnskabsmæssigt realiseret tab på 10.000 kr., men skattemæssigt kan skatteyder – hvis ovenstående fortolkning er korrekt – opgøre sit skattemæssigt fradragsberettigede tab således, hvis der vælges værdien pr. 29. maj 1991 som indgangsværdi:

Værdi pr. 29. maj 1991: 250.000 kr. – salgsprisen 140.000 kr., skattemæssigt fradragsberettiget tab herefter 110.000 kr.

Det ses, at skatteyder har fordel af at sælge med tab!

Svar:

Den gældende overgangsbestemmelse for beskatning af kursgevinst og fradragsret for kurstab på konvertible obligationer i fremmed valuta, som er gennemført ved lov nr. 394 af 6. juni 1991, er udformet på samme måde som overgangsbestemmelsen for den samtidig indførte beskatning af kursgevinster på fordringer hos selskaber og beskatning af fordringer og gæld i fremmed valuta hos privatpersoner. Der er tale om den sædvanligt anvendte overgangsmodel på kursgevinstlovens og aktieavancebeskatningslovens område.

Det vigtigste princip bag denne model er, at en skærpet beskatning ikke må have tilbagevirkende kraft. Det betyder, at en skærpet kursgevinstbeskatning som udgangspunkt sker ud fra fordringernes og forpligtelsernes kursværdi ved lovforslagets fremsættelse, men at den skattepligtige gives mulighed for at anvende den faktiske anskaffelsessum i stedet for værdien ved lovforslagets fremsættelse. Denne mulighed gives for at hindre en uønsket be-